

Καταπολέμηση της απάτης και προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πεδίο του ελέγχου του προϋπολογισμού βασίζεται σε δύο αρχές: διασφάλιση της ορθής εκτέλεσης του προϋπολογισμού της ΕΕ, και προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και καταπολέμηση της απάτης.

Νομική βάση

- Άρθρα 287 και 325 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)·
- κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, τίτλος ΙΧ κεφάλαια 1 και 2 και τίτλος Χ·
- Διοργανική συμφωνία της 2ας Δεκεμβρίου 2013 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε δημοσιονομικά θέματα και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, μέρος ΙΙΙ·
- Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τίτλος ΙΙ κεφάλαιο 6 άρθρα 92α, 93 και 94· τίτλος V, κεφάλαιο 1, άρθρο 121, κεφάλαιο 2, άρθρο 125 και κεφάλαιο 4, άρθρο 132· παράρτημα ΙV·
- άρθρο 83 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης·
- Ευρωπαϊκή Εισαγγελία: άρθρο 86 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Στόχοι

Προκειμένου οι πολίτες να είναι σίγουροι ότι τα χρήματά τους χρησιμοποιούνται με τον ενδεδειγμένο τρόπο, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προστατεύει τα οικονομικά της συμφέροντα. Σημαντικό είναι επίσης να παρακολουθείται και να εποπτεύεται το έργο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και να υποστηρίζεται η δράση της για την καταπολέμηση των κρουσμάτων απάτης και των παρατυπιών κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ.

Πλαίσιο

Τον Δεκέμβριο του 1995, το Κοινοβούλιο άσκησε για πρώτη φορά το δικαίωμα που του παρέχει η Συνθήκη για συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής, η οποία εκπόνησε έκθεση σχετικά με εικαζόμενα κρούσματα απάτης και κακοδιοίκησης στο πλαίσιο του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης. Οι συστάσεις που διατύπωσε η εξεταστική επιτροπή έλαβαν ευρεία υποστήριξη την εποχή εκείνη.

Τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί ο αριθμός των νομοθετικών κειμένων και των συστάσεων σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Τα κείμενα αυτά επιδιώκουν, στην ουσία, τους εξής στόχους:

- τη βελτίωση της διακυβέρνησης της OLAF και την ενίσχυση των διαδικαστικών εγγυήσεων στο πλαίσιο ερευνών, με τη σταδιακή συγκρότηση μιας Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (EPPO)·
- τη μεταρρύθμιση της Eurojust^[1] και την καλύτερη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- τη διασφάλιση της προστασίας των συμφερόντων αυτών με μέσα του ποινικού δικαίου και με διοικητικές έρευνες, μέσω μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για τη διασφάλιση των χρημάτων των φορολογουμένων και μέσω της στρατηγικής της Επιτροπής για την καταπολέμηση της απάτης^[2].

Σημαντικές ανακοινώσεις δημοσιεύθηκαν επίσης το 2012 και το 2013:

- «Σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής»^[3], τον Δεκέμβριο του 2012·
- «Προστασία του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι το τέλος του 2012»^[4], τον Σεπτέμβριο του 2013·
- «Εφαρμογή καθαρών δημοσιονομικών διορθώσεων στα κράτη μέλη για τη γεωργία και την πολιτική συνοχής», τον Δεκέμβριο του 2013^[5].

Εξάλλου, το 2013 εκδόθηκαν δύο οδηγίες:

- σχετικά με το κοινό σύστημα ΦΠΑ όσον αφορά την προαιρετική και προσωρινή εφαρμογή του μηχανισμού αντιστροφής της επιβάρυνσης για τις παραδόσεις ορισμένων αγαθών και την παροχή υπηρεσιών που είναι επιδεκτικά απάτης· και
- σχετικά με μηχανισμό ταχείας αντίδρασης για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ^[6].

Σε άλλα σημαντικά κείμενα συγκαταλέγονται:

---

[1] [COM\(2013\)0532](#) και [COM\(2013\)0533](#) της 17ης Ιουλίου 2013.

[2] [COM\(2011\)0293](#) της 26ης Μαΐου 2011 και [COM\(2011\)0376](#) της 24ης Ιουνίου 2011.

[3] [COM\(2012\)0722](#) της 6ης Δεκεμβρίου 2012.

[4] [COM\(2013\)0682](#) του Σεπτεμβρίου 2013.

[5] [COM\(2013\)0934](#) της 13ης Δεκεμβρίου 2013.

[6] Οδηγίες 2013/43/ΕΕ και 2013/42/ΕΕ της 22ας Ιουλίου 2013 (ΕΕ L 201 της 26.7.2013, σ. 4· ΕΕ L 201 της 26.7.2013, σ. 1).

- μια πρόταση οδηγίας σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης^[7]
- η έκθεση της Επιτροπής για την καταπολέμηση της διαφθοράς^[8]
- η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2016, σχετικά με ένα σχέδιο δράσης για τον ΦΠΑ^[9].

Πιο πρόσφατα, την άνοιξη του 2018, ενόψει του νέου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (2021-2027), η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση για νέο πρόγραμμα της ΕΕ για την καταπολέμηση της απάτης, το οποίο προορίζεται ουσιαστικά να αντιγράψει και να βελτιώσει το πρόγραμμα Hercule III (2014-2020), και να το συνδυάσει με το σύστημα πληροφοριών κατά της απάτης (AFIS) και το σύστημα διαχείρισης παρατυπιών (IMS), που ήδη τελούν υπό τη διαχείριση της OLAF.

A. Μέτρα της OLAF για την καταπολέμηση της απάτης:

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) έχει την εξουσία να διενεργεί διοικητικές έρευνες ανεξάρτητα από την Επιτροπή. Σε συνέχεια των κανονισμών σχετικά με τις έρευνες της OLAF, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπέγραψαν, στις 25 Μαΐου 1999, διοργανική συμφωνία σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες. Η συμφωνία αυτή ορίζει ότι κάθε θεσμικό όργανο θεσπίζει κοινούς εσωτερικούς κανόνες για την εξασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής των ερευνών της OLAF. Μέρος των κανόνων αυτών, που έχουν πλέον ενσωματωθεί στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποχρεώνει το προσωπικό να συνεργάζεται με την OLAF και προβλέπει ορισμένο βαθμό προστασίας των υπαλλήλων που αποκαλύπτουν πληροφορίες σχετικά με πιθανά κρούσματα απάτης ή διαφθοράς. Η μεταρρύθμιση της OLAF αποτελούσε αντικείμενο συζήτησης ήδη από το 2003. Τελικά, έπειτα από περίπου μια δεκαετία συζητήσεων και διαπραγματεύσεων, τα μέρη που συμμετείχαν στον τριμερή διάλογο (Κοινοβούλιο, Συμβούλιο και Επιτροπή) κατέληξαν σε συμβιβασμό με σημαντικές βελτιώσεις, ο οποίος καθιστά την OLAF πιο αποτελεσματική, αποδοτική και υπεύθυνη, διαφυλάσσοντας συγχρόνως την ανεξαρτησία της ως προς τη διενέργεια ερευνών.

Τον Νοέμβριο του 2008, το Κοινοβούλιο ενέκρινε την έκθεση Grässle με συντριπτική πλειοψηφία. Η έκθεση αυτή τροποποίησε ουσιαστικά την αρχική πρόταση της Επιτροπής, οδηγώντας στη συνέχεια στην έγκριση του ισχύοντος κανονισμού^[10] το 2013, ο οποίος τροποποιήθηκε τον Ιούλιο του 2016.

Το νέο κείμενο επιφέρει ουσιαστικές βελτιώσεις, ιδίως παρέχοντας σαφέστερο ορισμό του νομικού πλαισίου για τις έρευνες σχετικά με την καταπολέμηση της απάτης. Περιλαμβάνει επίσης ορισμούς για τις έννοιες «παρατυπία», «απάτη, διαφθορά και κάθε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης» και «οικονομικός φορέας». Ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης σαφείς αναφορές σε συγκεκριμένα ερευνητικά μέτρα που περιέχονται σε άλλους κανονισμούς της ΕΕ (με αποτέλεσμα τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των νομικών μέσων

[7] [COM\(2012\)0363](#) της 11ης Ιουλίου 2012.

[8] [COM\(2014\)0038](#) της 3ης Φεβρουαρίου 2014.

[9] [COM\(2016\)0148](#) της 7ης Απριλίου 2016.

[10] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013.

στον σχετικό τομέα), καθώς και αναφορές στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο των ερευνών της OLAF κατοχυρώνονται, βάσει του κανονισμού, και τα ακόλουθα δικαιώματα: το δικαίωμα της υπεράσπισης και οι διαδικαστικές εγγυήσεις προσώπων που συνδέονται με υπόθεση η οποία ερευνάται από την OLAF, τα δικαιώματα μαρτύρων και καταγγελλτών, και το δικαίωμα πρόσβασης σε αρχεία και σε άλλα συναφή έγγραφα.

Επιπλέον, ορισμένες διατάξεις εισάγουν ειδικές υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη, όπως την υποχρέωση γνωστοποίησης στην OLAF πληροφοριών σχετικά με περιπτώσεις απάτης που αφορούν κονδύλια της ΕΕ.

Τέλος, θεσπίστηκε νέα διοργανική διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας όλα τα θεσμικά όργανα μπορούν να συζητούν με διαφάνεια σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές, τα αποτελέσματα και τα εκκρεμή ζητήματα που βλάπτουν την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων καταπολέμησης της απάτης. Αυτό σημαίνει ότι το Κοινοβούλιο έχει για πρώτη φορά τη δυνατότητα να συζητεί με το Συμβούλιο το θέμα της καταπολέμησης της απάτης στα κράτη μέλη.

Το Κοινοβούλιο ζητεί επίσης να βελτιωθεί η διακυβέρνηση της OLAF με τη συνεχή αναθεώρηση και ενίσχυση των κυριότερων διαδικασιών έρευνας.

Ας σημειωθεί ότι το άρθρο 325 της ΣΛΕΕ απαιτεί στενή και τακτική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, και καθιστά δυνατή τη λήψη ειδικών μέτρων από το Συμβούλιο με σκοπό την παροχή ισοδύναμης και αποτελεσματικής προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης στα κράτη μέλη.

B. Ενίσχυση των μηχανισμών καταπολέμησης της απάτης

Ύστερα από αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή ανέλαβε σημαντικές πρωτοβουλίες σχετικά με στρατηγικά μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης. Εντούτοις, λόγω της κλίμακας της απάτης, της φοροαποφυγής και της διαφθοράς στην ΕΕ, το Κοινοβούλιο ζητεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, που να περιλαμβάνει στρατηγικές για την καταπολέμηση της απάτης και της διαφθοράς μέσω αποτελεσματικών νομικών μέτρων σε ολόκληρη την Ένωση, ιδίως σε μια εποχή δημοσιονομικής στενότητας.

Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει επίσης το σχέδιο δράσης της Επιτροπής για την ενίσχυση της καταπολέμησης της φορολογικής απάτης^[11] και της φοροδιαφυγής, θεωρώντας παράλληλα ότι τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν να δίνουν απόλυτη προτεραιότητα στην καταπολέμησή τους. Αυτό απαιτεί την ανάπτυξη στρατηγικής για βελτιωμένη και πολυδιάστατη συνεργασία και συντονισμό μεταξύ των ίδιων των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των κρατών μελών και την Επιτροπής. Χρειάζεται επίσης να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη μηχανισμών όχι μόνο για την πρόληψη και τον έγκαιρο εντοπισμό, αλλά και για την παρακολούθηση της τελωνειακής διαμετακόμισης, καθώς πρόκειται για έναν από τους τομείς με τα υψηλότερα ποσοστά συστημικής διαφθοράς στην Ευρώπη. Τέλος, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι μείζονες ευρωπαϊκοί φορείς θα πρέπει να διαδραματίσουν πιο ενεργό ρόλο σε διεθνές επίπεδο και να καταβάλουν προσπάθειες για την καθιέρωση προτύπων

---

[11] Απάτη είναι εσκεμμένη παράνομη πράξη η οποία ενδέχεται να συνιστά ποινικό αδίκημα: παρατυπία είναι η μη τήρηση ενός κανόνα.

συνεργασίας, με κύρια βάση τις αρχές της διαφάνειας, της χρηστής διακυβέρνησης και της ανταλλαγής πληροφοριών.

Το Κοινοβούλιο έχει επίσης υπογραμμίσει ότι η ενίσχυση της διαφάνειας επιτρέπει τον ορθό έλεγχο, συνεπώς αποτελεί κλειδί για τον εντοπισμό της απάτης. Στο παρελθόν έχει ζητήσει επιτακτικά από την Επιτροπή να λάβει μέτρα ώστε να εξασφαλίσει πλήρη διαφάνεια όσον αφορά όλους τους δικαιούχους κονδυλίων της ΕΕ από όλα τα κράτη μέλη, μέσω της δημοσίευσης καταλόγου με όλους τους δικαιούχους στον ιστότοπο της Επιτροπής. Επίσης, έχει ζητήσει από τα κράτη μέλη να συνεργάζονται με την Επιτροπή και να της παρέχουν πλήρη και αξιόπιστη ενημέρωση σχετικά με τους δικαιούχους των κονδυλίων της ΕΕ τα οποία διαχειρίζονται τα ίδια.

Γ. Νέα ευρωπαϊκή πολιτική και νέα ευρωπαϊκά προγράμματα για την καταπολέμηση της απάτης

Το Κοινοβούλιο είναι της άποψης ότι, επειδή η διαφθορά έχει επίπτωση στα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ, θα πρέπει να θεωρείται απάτη δυνάμει του άρθρου 325 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ και να περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την καταπολέμηση της απάτης.

Στις αρχές του 2019, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο τόνισε ότι η ΕΕ πρέπει να εντείνει την καταπολέμηση της απάτης και ότι η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει ηγετικό ρόλο στο πλαίσιο αυτό και να επανεξετάσει τον ρόλο και την ευθύνη της υπηρεσίας της για την καταπολέμηση της απάτης.

Τον Απρίλιο του 2019, η Επιτροπή παρουσίασε μια νέα στρατηγική με στόχο τη βελτίωση της συνοχής και τον καλύτερο συντονισμό στην καταπολέμηση της απάτης μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής. Η στρατηγική αυτή θα πρέπει επίσης να προετοιμάσει το έδαφος για τη λήψη περισσότερων βασισμένων στα δεδομένα μέτρων για την καταπολέμηση της απάτης τα επόμενα χρόνια. Συμπληρώνει τη «δέσμη διακυβέρνησης» της Επιτροπής, η οποία εγκρίθηκε τον Νοέμβριο του 2018 και ορίζει την OLAF ως την κύρια υπηρεσία για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής πολιτικής για την καταπολέμηση της απάτης.

Το Κοινοβούλιο εξέφρασε την ικανοποίησή του για τις νέες προτεραιότητες αυτής της στρατηγικής, όπως η βελτίωση της κατανόησης των μορφών απάτης, τα προφίλ όσων διαπράττουν απάτη και τις συστημικές ευπάθειες που σχετίζονται με την απάτη εις βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ.

Δ. Οδηγία σχετικά με την καταπολέμηση της απάτης και την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης

Τα κράτη μέλη ήταν υποχρεωμένα να εφαρμόσουν την οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης μεταφέροντάς την στο εθνικό τους δίκαιο («οδηγία ΠΟΣ») έως τις 6 Ιουλίου 2019. Οι νέοι κανόνες αυξάνουν το επίπεδο προστασίας του προϋπολογισμού της ΕΕ με την εναρμόνιση των ορισμών, των κυρώσεων και των περιόδων παραγραφής των ποινικών αδικημάτων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

Η οδηγία αυτή δεν είναι μόνο ένα ουσιαστικό μέσο εναρμόνισης της ποινικής νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με εγκλήματα κατά του προϋπολογισμού της Ένωσης, αλλά θέτει επίσης τα θεμέλια για τη μελλοντική Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, η οποία θα μεριμνά για την έρευνα, τη δίωξη και την προσαγωγή στη δικαιοσύνη των εγκλημάτων εις βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ.

Ε. Σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

Οι κανόνες που διέπουν τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας περιέχονται στο άρθρο 86 της ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι: «για την καταπολέμηση των αδικημάτων που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία μέσω κανονισμών, μπορεί να συστήσει Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εκ της Eurojust».

Ο κανονισμός για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας εγκρίθηκε με τη διαδικασία ενισχυμένης συνεργασίας στις 12 Οκτωβρίου 2017 και τέθηκε σε ισχύ στις 20 Νοεμβρίου 2017. Σήμερα συμμετέχουν 22 χώρες: Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Εσθονία, Ισπανία, Ιταλία, Κάτω χώρες, Κροατία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Τσεχία, και Φινλανδία.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είναι μια αποκεντρωμένη εισαγγελική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποκλειστική αρμοδιότητα τη διερεύνηση, δίωξη και παραπομπή στη δικαιοσύνη εγκλημάτων εις βάρος του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα διαθέτει ομοιόμορφες εξουσίες έρευνας στο σύνολο της Ένωσης, που θα βασίζονται και θα ενσωματώνονται στις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών μελών.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία βρίσκεται επί του παρόντος στο στάδιο της συγκρότησης και στόχος σήμερα είναι να αρχίσει να λειτουργεί στα τέλη του 2020. Η έδρα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα είναι στο Λουξεμβούργο.

Διορισμός της πρώτης Ευρωπαϊκής Γενικής Εισαγγελέως

Τον Σεπτέμβριο του 2019, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφώνησαν να διορίσουν ως πρώτη Ευρωπαϊκή Γενική Εισαγγελέα την κ. Laura Codruta Kövesi. Η θητεία της θα είναι επταετής και μη ανανεώσιμη.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η κοινοβουλευτική Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού προβαίνει σε ακρόαση των προτεινόμενων μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και των προεπιλεγέντων υποψηφίων για τη θέση του Γενικού Διευθυντή της OLAF. Οι θέσεις αυτές δεν μπορούν να καλυφθούν χωρίς να πραγματοποιηθούν οι εν λόγω ακροάσεις στο Κοινοβούλιο.

Ο Γενικός Διευθυντής της OLAF διορίζεται από την Επιτροπή, έπειτα από διαβούλευση με το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ενώ τα μέλη της Επιτροπής Εποπτείας της OLAF διορίζονται κοινή συναινέσει από το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Alexandre Mathis

